



TJALVISTEN



MEDEMSBLAD FOR
IDRETTSKLUBBEN TJALVE

NR. 3 - OKTOBER 1968

43. ÅRGANG



VI GRATULERER ARNE KVALHEIM
MED DEN FINE TIDEN, SAMTIDIG SOM VI
ØNSKER HAM LYKKE TIL I OL I MEXICO

BESØK TJALVEKIOSKEN OFTE !

TJALVISTEN²

MEDLEMSBLAD FOR IDRETTSKLUBBEN TJALVE

Utgiver:

I.K. TJALVE

Glückstads gate 5,

Oslo 1

Telefon 46 28 99



Redaktør:

PETTER NORLØFF

Redaksjonskomité:
Svein Lilleberg
Finn Lurud
Carl-Fredrik Bunæs
Trygve Sommerfeldt jr.

Redaksjonett



VÅRT SOSIALE ANSVAR

Idrettsorganisasjonenes virksomhet har tradisjonelt dreiet seg om å skaffe trenere og arrangere konkurranser for å gi talentene utviklingsmuligheter. Hva vi godt kan kalle konkurrans- idretten har vært - og er fremdeles idrettslagenes primære oppgave.

Men et viktig behov har etterhvert trengt seg fram. Det vi stikkordmessig benevner som industrialiserings- og urbaniseringsprosesser i samfunns- livet har ført til at en stadig økende del av befolkningen har fått stillesittende arbeid. Individenes fysikk har generelt vist en synkende tendens. Det er særlig skoleungdom, studenter og kontorfunksjonærer som er utsatt for fysisk forfall.



Kjenner De Dem selv igjen ?

I idretten har man imidlertid fått en fullgod erstatning for tidligere tiders arbeid med kroppen.

Idrettsorganisasjonenes funksjoner er derfor blitt mer å forsøke å aktivisere et så stort antall mennesker som mulig. Den nå så velkjente "Trim-aksjonen" er et eksempel på hva myndighetene gjør for å opplyse folk slik at de blir motivert til å drive idrett.

I Tjalve er dessverre de- etter vår oppfatning - noe foreldede forestillinger om konkurranse- idretten som idrettsforeningenes eneste oppgave nokså enerådende. NM-titler, vundne serier, rekorder, tallet på ynglinger som har kvalifisert seg til "Ten-starten" o.l. får oss til å gni oss i hendene og sette nesa i været, mens vi elegant overser vårt sosiale ansvar. Idretten er neppe noe mål i seg selv, men vel heller et middel til bedre helse og et avbalansert sinn, er det blitt hevdet - og det bør vi ikke glemme.

Virksomheten i Tjalve er etter vår mening blitt altfor spesialisert. Med en liten forenkling kan en si at en liten klikk mellomdistanseløpere er alene om å bevare klubbens renommé. For å underbygge vår påstand viser vi til Fri-idrettsstatistikken pr. 18. august d.å. (se "Fri-Idrett" nr. 9)

TABELL:

Løp: 23 Hopp: 0 Kast: 6
Mangekamp: 1 I alt: 30

Forklaring:

Tabellen viser hvor mange tjalvister som var blant de 10 beste i Norge i hver øvelse-kategori. Vi merker oss at godt og vel 75% eller 2/3 fordelte seg i løpsøvelsene. Kastøvelsene er representert med 20%, mangelkamp med 5% og hopp med 0%!

På denne bakgrunn mener vi at virksomheten i langt større grad enn hittil må utvides til også å omfatte utøvere i de såkalte "tekniske øvelser", "second Strings", "old boys" og sist, men ikke minst **k v i n n e r**. Dersom dette skjer, vil vi sikkert bli møtt med større forståelse fra myndighetenes side. I dagens situasjon har vi imidlertid intet krav på offentlig støtte.

At klubben i år 1968 fremdeles ikke er tillatt for kvinner er en stor skam, og bare vitner om hva slags mentalitet som er rådende.



Pen.



«Hva kommer det av at små jenter ser akkurat ut som små gutter, mens store jenter aldri ligner på store gutter?»
(— «Nebelspatter» ©)



TIL MINNE

I løpet av sommeren er to av Tjalves riddere gått bort, ~~beide~~ to uventet tidlig.

Georg Braathe døde etter en meget uheldig maveoperasjon. Men han var sprek og rørig som en 30-åring, til det siste.

Georg var en av 30-årenes store navn på langdistansene, og mange var hans seire over datidens størrelser på 5- og 10 000 m.

Høyest raker vel hans landskampseier i svenske-kampen i 1932, hvor han tok innersvingen på Sveriges store olympia-håp, Magnusson. Vi som så dette løpet, vil aldri glemme Georgs gnistrende innsats. Det var akkurat slik han var i hele sin ferd - seig, utholdende og rask.

Georg var hele 24 år gammel, før han oppdaget sine eminente løperegenskaper. Han startet tilfeldig i et kretsmesterskap i S. Høland, hvor han jo som kjent var gårdbruker. Innsatsen ga mersmak, og i 1931 tok han sitt første NM i terrengløp.

I 1933 kan han til Tjalve og gjorde det stort for klubben, blant annet i Holmenkollstafetten.

Han ble Tjalves andre og også Norges andre mann under den dengang magiske 15-minutters grense på 5000 meter. Han satte rekord i 1934 med tiden 14.57.2. Samme år deltok han i Torino og fikk en meget hederlig 4. plass på 10000 m.

Han tok i sin tid seks N.M., tre på 5000 m og tre på 10000 m.

Braathe ble ridder i Tjalve i 1962. Han var æresmedlem i S. Høland Sp.klubb, og innehadde Rømerikes krets' fortjeneste-medalje.



Vi gratulerer

En fri-idrettens trofaste tjener er gått bort, og vi lyser fred over hans minne som vil leve i Tjalve i all framtid.

Erik Thoresen ble bare 54 år gammel. En plutselig hjertesykdom rev ham bort fra familie og vennekrets.

Erik kom til Tjalve i 1934 fra Rollo. Han hadde gode printer-egenskaper, og disse kom godt med på Tjalves stafettlag.

Erik gjorde en helhjertet innsats på våre holmenkoll-stafettlag og KM-lag i stafett. Han fikk dessverre aldri sjansen til å delta på noe landslag. En hodeskade gjorde at han sluttet med aktiv idrett så altfor tidlig.

I 1937 satt han som styremedlem i Tjalve. Etter krigen var han meget interessert i vår gutte-avdeling, og satte opp en rekke pokaler for denne.

Det var aldri nei i Eriks munn når noen ba om en hjelpende hånd i eller utenfor klubben. Han hadde alltid en åpen dør for de som søkte hans råd og hjelp.

Erik ble slått til ridder på Tjalves 75-års fest for sine fortjenester innen klubben.

I vennekretsen var han det muntre midtpunkt, og savnet er stort og sårt for oss som sto ham nær. Må hans lyse minne leve så lenge Tjalve består.

"Observer"



Magne BJØRDAL - en av klubbens store mellomdistanseløpere - skal gifte seg. Hans tilkomne hustru er ingen ringere enn den ikke helt ukjente 800m-løperske fra Tyrving, Agnes ALKEBERG. Bryllupet finner sted 12. oktober kl. 17 i BRYN Kirke i Bærum.



Om kort tid reiser ekteparet Bjørdal til England, nærmere bestemt London, der Magne har fått jobben som kokk i den norske ambassaden. De kommer til å bli der i minst ett år. Magne har lovet fortsatt å gå inn for løpingen, bare det ikke går altfor meget ut over hans ekteskapelige plikter.

Adr. for dagen:

Grinibråten 7, Sandvika.

Ts.



SMILET

Vår for tiden eminente maratonspesialist T.Sommerfeldt jr., bemerket forleden følgende: "I Dovrestafetten løp jeg siste etappe inn til Universitetsplassen for Maratonklubbens 1. lag - vi var best selvfølgelig!"

Vi beundrer Sommerfeldt for hans store beskjedenhet.

Pen.

trening

5

FRI-
IDRETT



DE YNGSTE MELLOMDISTANSELØPERE

av ARNE HAMARSLAND

Hvordan bør en unggutt med ambisjoner som løper - mellomdistanseløper - trene?

Spørsmålet er enkelt, men likevel ikke så lett å besvare. Det er lettere å si at slik bør du ikke trene, for da blir resultatet det og det. Men akkurat hva som er rett er verre å si. Ofte kan det ene være like godt som det andre.

Men jeg får ta det helt generelt og forsøke å gi en liten rettesnor i alle fall.

Fra jeg begynte å trene i 1950, har det skjedd store forandringer på det treningsmessige område. Mange nye treningsformer har sett dagens lys og slått igjennom. Til å begynne med ble de av og til litt overdrevet, for seinere å finne sin naturlige plass i et moderne treningsprogram. Friidretten har vel gått foran når det gjelder effektive treningsmetoder. Den er utbredt over hele verden, drives av et stort antall aktive, og resultatene er lett å måle og sammenlikne hvor de enn er oppnådd. Mange idretter har fulgt etter og benytter seg av de treningsformene som har vist å føre videre framover. Å forklare alle disse i detalj ville føre for langt. Opplegget går i grove trekk ut på at en fra om høsten forsøker å opparbeide et godt treningsgrunnlag ved å løpe ganske lang turer i moderat fart, samtidig som en innen-



dørs har styrke- og spensttrening. Etterhvert legges programmet om, farten blir større, vi deler turene opp og løper distanser med vekslende lengde i vekslende fart med hvilepauser mellom.

Når sommeren og konkurransene kommer, holder en så treningen vedlike, men det meste blir spesialtrening - tempotrening - for å svinge formen opp og så lettere treningsturer og hvile for å samle "gnist" til løpene.

I utlandet setter trenerne opp sine



treningsprogrammer for guttene og følger selv med hvordan disse programmene virker. Det er ofte han som bestemmer hva som skal gjøres, når tempoet skal settes ned og når tempoet igjen skal settes opp og formen forseres

fram. Her i Norge lar ikke dette seg gjøre, og på mange måter er det gjerne en fordel. Men når en skal sette opp treningsprogrammer bør en være litt mer forsiktig her til

lands. Når en ikke til enhver tid kan følge med i utviklingen, kan et feilaktig gjerne føre til at en kommer litt ut på viddene.

Selv om programmene blir oppsatt etter de mest moderne





prinsipper - eller gjerne spesielt derfor - er det av stor betydning at de blir korrekt utført. I beste fall har kan hende treneren som setter opp programmet kontakt med den aktive 4-5 ganger for året. I de første famlende år bør derfor programmet være litt moderat inntil den aktive selv begynner å kjenne hvordan treningen virker. Da er tiden inne til å starte et eventuelt forsøk på å nå stjernene.

Bli han en stjerne - stor eller liten - er det først og fremst guttens egen treningsang, omtanke og evner som har brakt ham dit. En trener kan legge opp programmer og lære ham ABC'en og derved hjelpe vedkommende fra mange fakeser som han utvilsomt vil gjøre, men skal en videre, må en selv finne fram til hva som trenges til det. Klarer en dette - ved å velge de rette av mange gode og dårlige råd som en etterhvert får - vil resultatene komme som lønn for strevet.

Hadde jeg i 1950 visst det jeg i dag vet om trening, hadde mitt opplegg vært et helt annet. I mine første år ble det lite grunntrening selv om jeg fikk en del løpsgrunnlag ved mine skogsturer. Men framgangen skyldtes nok i første omgang den spesialtrening jeg hadde med korte tempoløp om sommeren. Det ble seinere rettet på dette og har nok i virkeligheten ikke spilt så stor rolle, selv om ingen kan svare konkret på det.

Men jeg hadde utvilsomt sørget for å bygge opp et solid grunnlag der utholdenheten, styrken og spensten var forsøkt gjort så god som mulig. For dem som er fornøyd med middelmådige resultater er ikke denne trening så viktig, men for dem som tar sikte på å gjøre det best mulig er det

viktig at kroppen blir gjennomtrent, da har en en god plattform å bygge spesialtreningen på, og utsiktene til gode resultater og en jevn konkurransesesong kommer nesten av seg selv.

Da dette også skulle inneholde noen råd og vink til gutteløpere - opp til juniorstadiet - måtte det bli omtrent slik:

La det meste være lek og moro, selv om leken av og til blir hard. Tren gjerne en 2-3 ganger i uka og begynn å utvikle grunnformen, men la det ikk bli altfor alvorlig. Forsøk å legge så mye som mulig av treningen til skogen og fjellet, enten du bruker ski eller ikke. Det er mer inspirerende og det er mer utviklende og varierende enn asfaltveiene er, selv om en gjerne er nødt til å henlegge mye av treningen dit i den norske vinter. La treningen som nevnt bli allsidig. Skal en etterhvert nå toppen som løper, må en ha et allsidig treningsgrunnlag. Et slikt grunnlag tar det lang tid å bygge opp. Til unge gutter er det ikke vanskelig å gi dette rådet: Bygg formen rolig opp, for du har god tid. Bygges formen rolig fra grunnen, blir treningen aldri et ork. Selv om den etter hvert blir hard, tåler en det godt når en har grunnlag til det. Da gjør det godt å ta virkelig i av og til.

Selv om toppfolkene i de forskjellige idretter stadig blir yngre, tror jeg de flest står seg på å ta tiden til hjelp for å nå fram. Selv hadde jeg 7-8 års trening bak meg når jeg



hadde min beste sesong. Dette er vel 7
ingen norm, men jeg tror det viser en
tendens på veien fram til toppen.

Lykke til !



VINTERTRENING.....

REKRUTTERING



«I need a drink!»

Nye medlemmer:

Alf ANDREASSEN ✓
Jørgen EID ✓
Petter EID ✓
Runar N. ERIKSEN ✓
Torkild FOSLI ✓
Lars Petter GUDIM ✓
Terje HAUGLUND ✓
Bjørn HESTNES ✓
Jan LAURIDSEN ✓
Peder ROMMETVEIT ✓
Leonid RØDSTEN ✓
Kobi SCHUHMACHER ✓
Frode SIGVATHSEN ✓
Rolf STEINLEIN ✓

Serie-stillingen

Vi ønsker dere velkommen
i Tjalve.

Hovedserien menn pr. 1/8-68

IK Tjalve	41 654	50
IL Bull	39 978	49
IL Gular	39 186	50
Ski IL	36 185	50
IL Urædd	36 110	50
IL Stålkam.	35 916	50
Ringerike F.I.K	35 751	50
Oslo Turn	35 477	50
IF Hellas	34 787	50
IF Sturla	34 700	49
Turn - IF Viking	34 518	48
IL Vestar	34 409	50
Gjerpen IF	34 356	50
Sp.kl. Fredig	33 056	44
O. S. I.	32 275	42
Sp.kl. Vidar	31 840	42
F. I. K. Gjøvik	30 014	47
IL Tyrving	28 961	42
N. T. H. I.	28 240	39
Bryne IL	25 275	39



På Tjalves styremøter er diskusjonene ofte
harde og vanskelige. Fra venstre C.F. BUNÆS,
K. SÆVES og J. MIDTBØ (resp. varamann, kasserer
og formann i klubben).



GUTTE- AVDELINGEN

8

23 Oslo-mesterskap til Tjalves gutter

I det skrivende øyeblikk gjenstår bare én eneste øvelse i årets kretsmeesterskap i fri-idrett for gutter, nemlig stavhopp for eldste klasse. Det synes derfor riktig å oppsummere hva Tjalves gutte-avdeling har prestert i Oslo-mesterskapet som sikkert er en av de mest populære stevner for hovedstadens gutter. Her får man mer enn noensinne prøve seg i et rikholdig og variert øvelsesprogram.

Fasiten kan fortelle at Tjalveguttene har erobret i alt 23 gull-, 17 sølv- og 17 bronsemedaljer, foruten 17 fjerde-, 12 femte- og 16 sjette-plasser. I alt 48 gutter fra 8 årsklasser, står bak disse plasseringene, noe som tyder på at også bredden er fin blandt våre rekrutter. La oss også med en gang nevne at vi har måttet unnvære vår ubestridte ener i 1951-klassen Bjørn MOE i banemesterskapet i høst. Bjørn fikk allerede under BE-HA-stevnet 8. juni en lei strekk i låret, og selv om han har kunnet være med i enkelte stevner i sommermånedene, har skaden stadig kommet igjen, og etter Hovedmesterskapet på Kongsvinger fant han det mest fornuftig å kutte ut all deltakelse for resten av året. Heller ikke Knut KVALHEIM var i orden, og vi gikk derved glipp av enda fler gullmedaljer.

16-årsklassen (1952-årgangen) har levert den sterkeste innsatsen for Tjalvei i årets Oslo-mesterskap. Roger HERMANSEN som er klassens store all-rounder, har alene notert seg for hele 6 individuelle mesterskap og 1 sølvmedalje. Knut BRÅTHEN vant vel kanskje mesterskapets mest uventede seier da han nedkjempet sterke Vidar-gutter på 800 m. Ola NERSVEEN har nå fått virkelig godt tak på høydehoppingen. Ola deltar også flittig i andre øvelser og scorer verdifulle poeng for klubben. Selv i Bjørn Moes fravær har 1951-klassen gjort en fin innsats i mesterskapet. Det har blitt 6 gull-, 4 sølv- og 1 bronsemedalje. John REIN steppet fint inn i stedet for Bjørn og vant lengde, tresteg og 110 m hekk og var også nær gullet på 100 m. Leif ROSEN

er - i likhet med sin eldre bror Trond - en stø og pålitelig konkurransemann. Kast er selvsagt hans spesialitet, med seier i kule og annenplass i diskos. I årets Oslo-mesterskap i 3-kamp, en konkurranse vi alltid har vunnet i 1951-klassen (1962: Morten Askersrud, 1963: Per Erik Aronsen, 1964/67: Bjørn Moe) gikk Leif til topps etter god innsats. I eldste klasse (1950) ble det 4 mesterskap på Tjalve, samt 2 sølv og 2 bronse. Her var vi også svært nær et femte mesterskap, i det Tor ARONSEN ledet klart etter 4 øvelser i 5-kamp, men så gikk det litt for sakte for Tor på 800 m., og derved ble han passert av 2 mann. 13-årsklassen (1955) kan smykke seg med 2 gull-, 4 sølv- og 3 bronsemedaljer. Her er Jan HUSE det store navnet med 2 gull-, 4 sølv- og 3 bronsemedaljer. 10-åringen Torgeir SKOGSET som altså kan starte i 11-årsklassen også i neste sesong, hadde vel egentlig tatt mål av seg til å ta et mesterskap i kule. Her var nok Torgeir noe skuffet over at det "bare" ble en annenplass, men så overrasket han derimot seg selv og andre ved å gå til topps i høyde neste dag. Torgeir blir sikkert et godt kort for Tjalve i yngste klasse neste år. Lille og raske Morten STEINLEIN tok en populær seier på 60 m i 12-årsklassen hvor vi i løpet av året har fått riktig mange lovende gutter. I 15-årsklassen fikk Jan ENGEDAHL fortjent lønn for strevet etter 5 års innsats, nemlig gull i sin spesialøvelse, stavhopp. 1954-årsklassen er nok vår dårligste klasse i øyeblikket, men vi tror at det etter hvert også vil lysne her. Til slutt en liste over våre største poengscorere i årets Oslo-mesterskap:

1. Jan Huse (55) 54 p.
2. Roger Hermansen (52) 47p.
3. John Rein (51) 26 p.
4. Jan Engedahl (53) 25p.
5. Ola Nersveen (52) 23p.
6. Leif Rosén (51) 19p.
7. Torgeir Skogset (58) 18p.
8. Tor Aronsen (50) 16p.
9. Pål Ber-Johnsen (53) 15p.
10. Knut Bråthen (52) 13p.

J.H.



STEVNER OG ARRANGEMENTER

Tjalve i HOVED-NM

Årets hovedmesterskap gikk av stabelen i Kongsvinger fredag 16. august, og en stor og god Tjalve-tropp, vel inkvartert på Festningen, stilte til start. Det må absolutt framholdes at Tjalve gjorde seg godt gjeldende også i dette NM, hvor vi f.eks. hadde fem av åtte finalister på 800 m, to finalister i diskos, og tre på 1500 m. John SKJELVAAG tok gull på 400 m hekk etter et friskt løp og en spesielt sterk oppløpside. Willy RASMUSSEN tok sølv i spyd, bare få centimeter etter Arne Os, Helge PHARO fikk sølv på 800 m, med Terje LARSEN på bronseplass. Terje SCHRØDER-NIELSEN tok bronse både på 1500 m og 5000 m. I 1000 m stafett ble Tjalves 1. lag nr. 2, ett tiendedel etter Freidigs lag. På tross av disse medaljer og enda flere på poengplass, sitter man igjen med det inntrykk at de aktive ikke var fornøyd med innsatsen denne gang. Alt gikk ikke helt etter forventningene - om årsaken var at disse var for store, skal være usagt. Det var mange som savnet Arne Kvalheim i år. De fleste hadde nok også gjort regning med en Tjalve-seier på 1000 m stafett, selv om man var klar over den sterke konkurransen.

Sl.



Vi vil gjerne rette en hjertelig takk til de firmaer som finansierer Tjalvisten:

ARNE B. CHRISTIANSEN
EMALJEVERKET A/S
JARLSBERG MINERALVANN A/S
HARALD MUUS, FARGEHANDLER
SPEDISJONSFIRMAET ODMAR
REIDAR TANDBERG
TRYGVE SOMMERFELDT A/S



Årets sesong er nå i ferd med å ebbe ut, og det er vel da på sin plass å se litt på hva året har gitt oss økonomisk. Holmenkoll-stafetten var jo i år begunstiget av pent vær, og utbyttet ble bra. Bislett-alliansens stevnerregnskaper er ennå ikke oppgjort, men med ett meget vellykket stevne og ett landskampsarrangement som også var meget bra, så ser det ut til at vi får et pent økonomisk utbytte av årets internasjonale arrangementer.



Vår tredje og vel sikreste inntekts-givende kilde, er Tjalve-kiosken. Den kaster stadig godt av seg, og vi håper også å få en større kiosk, så vi kan få et større vare-utvalg. Utgiftene i forbindelse med årets sesong har stort sett vært normale. Hovedmesterskapet som pleier å være blant de største utgifts-postene gikk jo i år på Kongsvinger, og reisen ble foretatt med privat-biler, slik at det ble ganske rimelig. Det har vært en del ekstra-utgifter i forbindelse med vår nye kontor, men nå skulle det også være ferdig. Etter de oversikter som foreligger til nå, skulle det således være grunn til å være fornøyd med sesongen, hva det økonomiske angår. Innkrevningen av medlemskontingent for 1968 har ikke gått helt bra, men vi håper at eventuelle etter-nølere betaler inn nå før års-oppgjøret.

ks.

NB

START er navnet på felles-organet for skole-idrett og NIF's ungdoms-idrett. På lederplass i siste nummer skriver signaturen CEW følgende under tittelen "UNGDOMS-OPPRØR."

----- "I en av de nevnte undersøkelser som er foretatt av yngre forskere i den seinere tid, heter det at lederne av idrettsklubbene i forbausende liten utstrekning satset på medmenneskelig kontaktsomhet med medlemmene. De var i langt større grad opptatt av kontor- og papir-administrative ting enn av det levende lederarbeidet med medlemmene.

Hvis dette er tilfelle, må det være noe galt fatt. Det er levende ledere vi mest av alt trenger."

La oss være glad for at vi virkelig har slike levende ledere i Tjalve.



På Tjalves styremøte 3.9.68 diskuterte styret bl.a. om det skulle vedta en støtte-uttalelse til NFIF og NIF vedr. representasjonen i OL på bakgrunn av situasjonen i Tsjekkoslovakia. Forslaget ble framsatt og be-grunnet av Tjalves vise-formann, herr Anton BECH.

Det ble en lang og grundig debatt, hvor det kom fram at det hersket delte meninger innen styret om forslaget. Vi ser liten grunn til å referere de argumenter som ble anført for og mot en eventuell norsk boikott av lekene, i det disse skulle være godt kjent fra dags-pressen.

Debatten endte med en av-stemning. For at Bechs forslag skulle bli vedtatt, fant en ut at det krevdes 2/3 flertall. 4 styre-medlemmer stemte for forslaget, 3 stemte mot og 1 stemte blankt. Det var dermed klart at forslaget ikke var godtatt, og at Tjalve ikke kom til å uttale seg i saken. Det kan opplyses at undertegnede var blant dem som stemte mot Bechs forslag.

red.

På bakgrunn av Ragnvald HANSENS artikkel i Tjalvisten nr. 2, ble treningsforholdene i klubben behandlet på siste styremøte. Man var enige om at Tjalve mangler den ønskelige bredden, og at noe nå må gjøres. Handelsgym. tilfredsstillende ikke lenger våre krav, men skolen har den store fordel at den ligger sentralt til. Det ble besluttet å ta kontakt med IDRETTSHØYSKOLEN for å forhøre seg om mulighetene til å legge en del av treningen dit opp.

Videre kom det til uttrykk at en skulle forsøke å kontakte eventuelle andre instruktører som skal få i oppgave å ta seg av de som driver "teknisk". Arne Nytrø har altfor meget å gjøre som han har i dag.

Vi avventer utviklingen med spenning.

red.



Litt om STEVNE-REGI (av Jan Hemsvik)

I de siste ti årene har det med jevne mellomrom framkommet kritikk i pressen mot arrangører av fri-idrettsstevner. Man skal vel i grunnen bare være glad for positiv kritikk, i det denne absolutt kan ha en gunstig virkning hvis de fremkastede idéer til endringer og forbedringer er gode. I fri-idretten er det stevnets regissører - som har måttet gjennomgå. Kritikken har for det vesentligste dreiet seg om stevnets varighet og/eller unødvendige pauser og tomrom i programmet. Da innvendingene

som oftest er kommet i forbindelse med de større internasjonale stevnene og landskampene, sjalter jeg ut de nasjonale stevnene og andre små-arrangementer.

Undertegnede har i en årrekke sittet i organisasjonskomitéen for store internasjonale fri-idrettsarrangementer, og vil med en gang slå fast at disse alltid har vært underlagt solide forberedelser og forhåndsarbeid. Arrangementskomitéen vurderer alltid nøye og samvittighetsfullt sammen med stevnets leder hele øvelsesprogrammet før tidsskjemaet settes opp. Det kan selvsagt skje at en øvelse som man har ventet seg meget av på forhånd, ikke blir noen fulltreffer, men det må da være både galt og urettferdig å gi arrangøren skylden for dette. Vi opplever vel også en god del fotballkamper som blir tamme på grunn av få eller ingen scoringer og/eller målsjanser, men det er ei ingen som kan laste vedkommende fotballarrangør for dette? Ei heller har man aldri sett noen kritikk mot en skøytearrangør som stadig vekker operer med stevnetider på 5-6 timer, pauser mellom 2 løp på 15-20 min. og en lang rekke med såkalte "buljongpar". Denne form for regissering godtas altså uten kommentarer.

*

I siste nummer av "Tjalvisten" tar vår utmerkede formann for seg pausene og dødperiodene under fri-idrettsstevnene. Han vil fylle ut disse med musikk - en i og for seg enkel og grei løsning på problemet når det gjelder pauser i sin alminnelighet. Det er bare det at "pausene" under fri-idrettsstevnene er en ganske annen form for pauser. Man er ikke riktig herre over disse tomrom som riktignok oppstår fra tid til annen. Og en annen like så viktig innvending: Det som er pause for en øvelse, er ikke nødvendigvis pause for andre øvelser som avvikles samtidig. En feiende låt under 10000-meteren kan sikkert være hyggelig for en del av vårt publikum, men antakelig ikke fullt så hyggelig for en deltaker som skal konsentrere seg i hopp og kast. Norske fri-idrettsarrangementer har godt ry i utlandet og hos våre utenlandske gjester. La oss for all del være åpne og våkne for nye tekniske hjelpemidler til beste for publikum, men la oss være varsomme med show og andre utenforliggende innslag. Det essensielle er å ha norske topper som kan konkurrere mot utenlandske stjerner.

Signaturen J.M. tar i siste nummer av Tjalvisten til orde for at Tjalve ansetter en lønnet sekretær på deltidsbasis. Man kan kanskje spørre om J.M. har tenkt nøye nok gjennom sitt forslag. Undertegnede mener iallfall at dersom Tjalve skal begi seg inn på en slik vei, er det skapt noe nytt og farlig.



Jeg er redd for at J.M. glemmer de aktive som dag etter dag trener uten å få en øre i kompensasjon for all den tiden de bruker på seg og sin idrett. Jeg mener også at de som skal ta seg av administrasjonsarbeidet i klubben bør tenke på samme måte som de aktive.

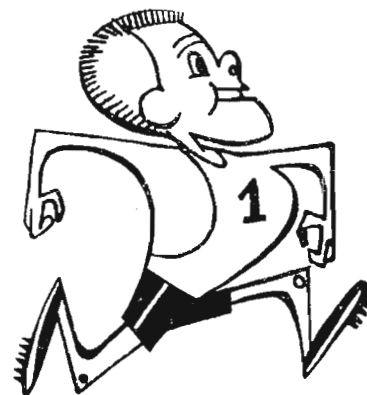
J.M. hevder at det i Tjalve kun er noen få som trekker lasset.

Det er riktig, men hva har blitt gjort for å aktivisere de "skjulte reserver" som klubben har? Jeg tenker da særlig på eldre medlemmer som har sett sine beste dager som aktive idrettsutøvere.



At Tjalve - som J.M. hevder - har den økonomiske evnen til å klare en slik deltidssekretær, er det kanskje ingen tvil om. Men spørsmålet er om ikke disse pengene i tilfelle kunne brukes på en annen og mer fornuftig måte.

FEL



MARATON I REYKJAVIK



På grunn av relativt gode tider for de to norske deltakere, Harald Bjerge (2.22.51.4) og undertegnede (2.22.55,-) - begge under tidligere bestenoteringer - , er det svært mange, både blant aktive og innen klubbens ledelse som mener at løypa på Island var for kort.



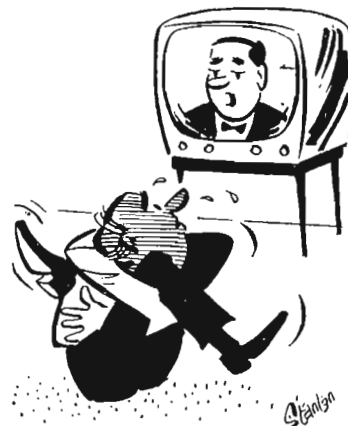
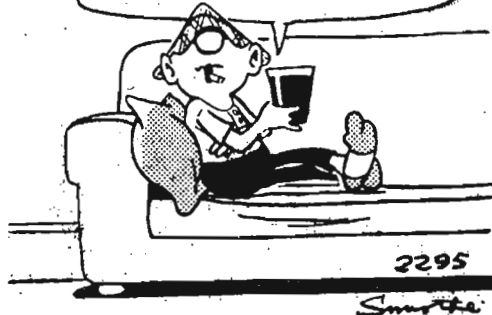
For å tilbakevise slike dårlig underbyggede påstander, kan jeg opplyse at hver km. var oppmerket, og løypa var målt ved hjelp av ikke mindre enn tre biler og et oppmålingshjul.

Videre kan det anføres at vær- og temperaturforhold var helt ideelle, dvs. 12-15 o.

Undertegnede er meget interessert i å vite på hvilket grunnlag man kan påstå her hjemme at løypa var for kort.

Trygve Sommerfeldt

NÅR LIVET ER EN DANS PÅ ROSER, KAN DU'KKE KLAGA PÅ ET PAR TØRNER!

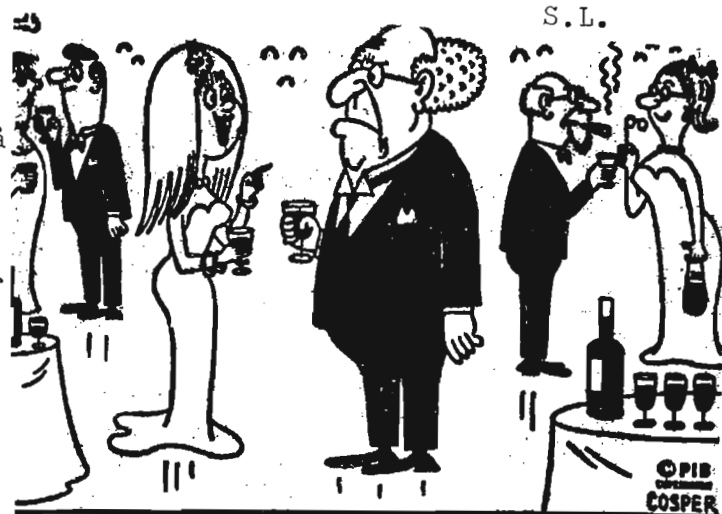


«Vi beklager at det på grunn av en teknisk feil ikke blir mulig å sende resten av ukens yoga-undervisning...»

På lederplass i siste nummer av vår klubbavis tar redaktøren for seg Tjalves posisjon i norsk fri-idrett. Redaktøren bruker mot slutten av sitt innlegg følgende ord som konklusjon: "---Noe må gjøres så Tjalve kan gjenvinne sin stilling som en av landets ledende fri-idrettsklubber". Det kan stadig være på plass med kritikk, og det er mye riktig i Petter Norløffs vurderinger. Imidlertid må det være klart at kritikk som skyter for høyt over målet bare virker mot sin hensikt. Så også med den siterte setning. Tjalves posisjon blant Norges fri-idrettsklubber har sjelden vært klarere i teten enn pr. i dag. Til sammenlikning kan nevnes at vår arge konkurrent fra fjorårets sesong - og ikke minst i fjorårets serie - OSI - i år ligger langt tilbake. Det har lenge vært svært skiftende kår for norsk klubb-fri-idrett, og det er enestående at Tjalve har kunnet holde seg slik i teten som klubben har gjort siden 1950. Spesielt når man tenker på de ytterst vanskelige økonomiske arbeidsforhold, må vår klubb være dyktig ledet og trenet. Det er vel enighet i klubben om at det kunne vært ønskelig med en større bredde, spesielt i junior- og gutte-avdelingen. Men også her må det hele sees i sammenheng med nivået i andre klubber, og i landet som helhet. Det bør nevnes at Tjalve i fjor vant såvel Tyrvings junior- som gutteserie.



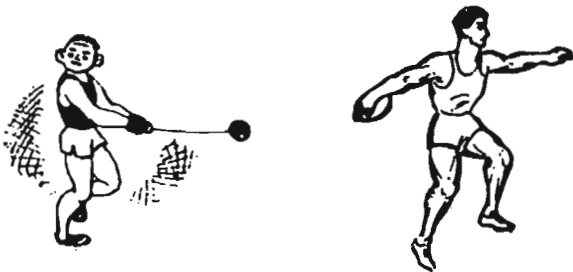
I denne forbindelse vil jeg gjerne også nevne Ragnvald Hansens gode innlegg. Det er riktig at Tjalve har sin vesentlige tyngde i løp. Dette har vært tilfelle i flere år, og klubbens ledelse har hele tiden vært klar over det skjeve forholdet. Det er forsøkt - vil bli forsøkt på nytt - å finne løsninger på dette problemet. Man skulle tro det bør satses spesielt på rekruttering fra de yngre årsklasser i det dennes svakhet i kast og hopp for en stor del også gjelder landets fri-idrett som helhet.



Ville det være en idé om Tjalve tok et initiativ til å få etablert sikkerhetsbestemmelser for våre fri-idrettsbaner, med sikte på å forebygge dødsulykker på grunn av at kasteredskap rammer deltakere, funksjonærer eller publikum?



Vi har hatt stygge episoder med disse livsfarlige projektilene etter krigen. På Bislett, f.eks. har det vært nære på et par ganger at arrangørene har opplevd helt skjebnesvangre ulykker, og vi synes at nå er tiden inne til ikke bare å si at noe må gjøres. Kan vi ikke like godt snarest utarbeide bestemmelser og få disse gjennomført - like konsekvent som om man skulle befinne seg på en skytebane? Vi våger å påstå at funksjonærene oppholder seg med større trygghet på et landsskyterstevne enn f.eks. på et fri-idrettsstevne på Bislett, fordi sikkerhetsbestemmelsene på skytebanen er så kategoriske at ulykker unngås. Dessuten er det ennå ikke oppfunnet projektiler så upresise i sin bane og så drepende i nedslaget som en diskos eller en slegge! De uskyldige ofrene får dem dessuten i hodet når de minst aner det.



Det det gjelder er å etablere sikre forholdsregler både under konkurranser og under trening. Ikke minst under trening synes sikkerhetstiltakene å være svært så mangelfulle.

Vi noterer med glede at Bislett plasserer de farligste kasterne i bur under "utskytingene", og dermed er faremomentet straks redusert. Men uoppmerksomme funksjonærer på indre bane og joggende løpere som intetanende beveger seg i "skuddfeltet", er fortsatt takk-nemlige mål for kasteprojektiler med dødlig fart.

F o r s l a g :

Tjalve, i samarbeid med en institusjon, f.eks. en avis, utlyser en landsomfattende premie-konkurranse om problemet. Juryen vurderer nøye de beste løsninger, som igjen danner grunnlaget for nye og klare sikkerhetsbestemmelser for bruk av diskos, kule, spyd og slegge i konkurranser og under trening.

Byråkratisk?

Gjerne det, men la oss heller få greie og rigorøse bestemmelser - i stedet for unødvendige drap på våre fri-idrettsbaner - på grunn av "hendelige uhell" i kastøvelsene.

J. M.

Bruch kaster hvor han vil

Ricky Bruch's framste aktivumst
Å gjøre seg bemerket. Det gjorde
han til fulle under et stevne i
Malmö forleden. Etter en serie
kast på den ordinære kastbane,
med 60,20 som beste resultat, gikk
han resolutt inn på selve stadion
og gav seg til å slenge diskosen
i vel -- uten sikkerhetsburet på
plass. Hvilken fare det medførte
brød han seg tydeligvis ikke noe
større om -- vindretningen var
bedre på den banen, så da så .

Riktignok slengte han diskosen
62,80 meter og hadde ytterligere to
kast over 62 meter, men resultatet
blir antakelig ikke godkjent siden
det foregikk utenfor konkurransen.

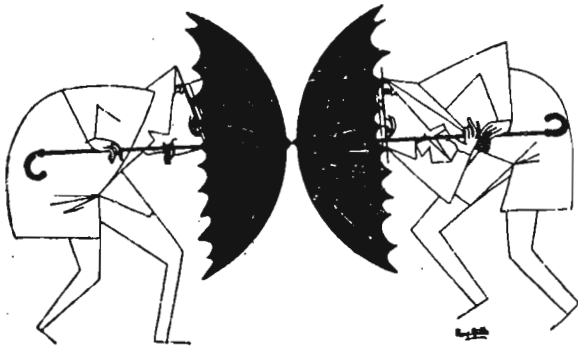
Dagbl.

25/9-68

Signaturen J.M. har i siste nummer av Tjalvisten brakt en ganske interessant problemstilling fram i lyset, nemlig om idrett og politikk hører sammen eller ikke. Jeg for min del vil heller spørre om dette tema hører hjemme i Tjalvisten eller ikke!

Det ser ut for meg som om jeg har fått svar på et innlegg som var sendt inn, lest, ikke innsatt, trukket tilbake og makulert. Da jeg i sin tid trakk tilbake artikkelen om Sør-Afrikas deltakelse, var det i forvissningen om at noe analogt tema ikke ville få spalteplass. Jeg gikk da ut fra at man ville unngå å gjøre Tjalvisten til et idrettspolitisk talerør.

Per B. Borge



Svar til Per B. Borge

Redaksjonskomiteen beklager at en artikkel om idrett og politikk ble tatt inn i Tjalvisten. Heretter vil vi foreslå overfor styret at ethvert innlegg som kan mistenkes for å blande idrett og politikk vil bli refusert.

red.

Tjalve er en av de få idrettsklubber som fremdeles ikke er åpen for oss kvinner. Flere ganger skal det ha vært fremmet forslag om å gi adgang til det svake kjønn, men hver eneste gang har konservative medlemmer satt seg på bakbeina. Dette er mildest talt skammelig!

Forloveden min som driver aktivt for Tjalve og jeg kan altså ikke være medlemmer av samme forening. Vi overveier derfor at han skal melde seg ut av Tjalve, dersom det ikke snart skjer noe radikalt.

At man oppretter en kvinne-avdeling betyr ikke nødvendigvis at det skal satses på fri-idrett. Håndball, f.eks., er vel en sportsgren som er mer egnet for kvinnene. Idrettsklubben Vestar har et av landets fremste kvinnelige håndballlag samtidig som den har en meget aktiv fri-idrettsgruppe bestående av menn.

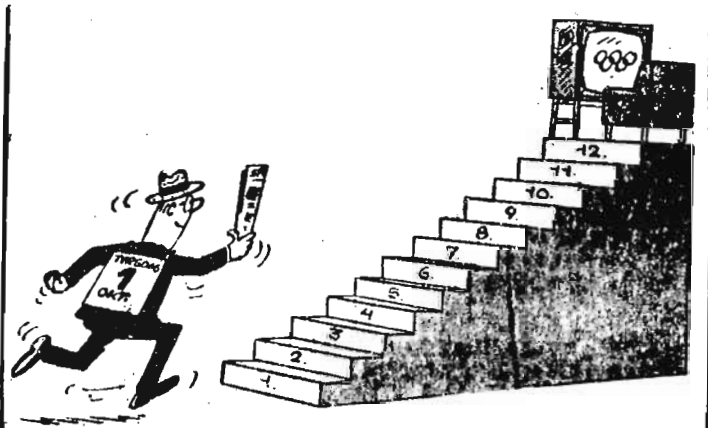
De som er mot kvinner i Tjalve argumenterer med at en reform vil by på så mange praktiske problemer. Det henvises til klubbens alltid like dårlige økonomi osv. Men jeg har en mistanke om at disse personer dekker over sine egentlige motiver. De er mot prinsippet. De er motstandere av kvinne-idrett generelt!

Det er jammen bæa at det er slike fremsynte karer som f.eks. John Midtbø, Petter Norløff og Thor Volla i klubben som kan tilbakevise kvinne-skeptikernes påstander.

Jeg håper at Tjalves generalforsamling i neste måned gir bakstreverne en kraftig lærepenge, ved å vedta med stort flertall at det skal opprettes en kvinneavdeling i Tjalve.

Lykke til!

Eva





PØLSEFESTEN

ARRANGERES i år antakelig på NORGES IDRETTS- HØYSKOLE. Datoen er foreløpig fastsatt til søndag 10. november.

Vi oppfordrer alle yngre tjalve-gutter til å komme.

Nærmere beskjed vil komme seinere.



PØLSEFESTEN

TORSKEAFTEN

HOLDES i år som vanlig i Oslo Handelsstands lokaler. Datoen er fastsatt til fredag 8. november.

Det henstilles til alle voksne tjalve-gutter om å stille. Innkallelse følger seinere.



Velkommen



Neste nummer av Tjalvisten kommer forhåpentligvis før månedsskiftet oktober/november.



«Ikke vær redde for å kritisere oss, mine damer og herrer — det er derfor vi er her.»

Møt fram til årsmøtet

NOVEMBER

26

TIRSDAG